

Cal Jan

Vacarisses

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Prop de l'urbanització del Ventaiol, al límit nord-occidental del terme de Vacarisses.
Emplaçament	Al km 37 de la ctra. C-58 camí en direcció N-W, a uns 300 m
Coordenades:	
Latitud:	41.61714
Longitud:	1.86613
UTM Est (X):	405534
UTM Nord (Y):	4607890

Classificació

Número de fitxa	08291 - 77
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVIII-XIX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Teulada amb perill d'esfondrament. Cos annex semiderruït
Protecció	Física
Observacions protecció:	Recinte tancat
Accés	Restringit
Ús actual:	Productiu
Titularitat	Privada
Titular:	08291A01200002
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dv., 09/04/2010 - 02:00

Descripció

Casa de pagès de dimensions modestes formada per una cos principal més un cos annex adossat al costat de llevant. L'edifici és construït amb murs de pedra i coberta a dues vessants (que en algun punt presenta indicis d'esfondrament). Té un soterrani, planta baixa i planta primera. La façana principal, a migdia, té unes obertures molt senzilles, gairebé totes amb llinda de pedra, i una terrassa davantera mitjançant la qual s'accedeix a la casa. El cos annex de llevant es troba en estat semiderruït. La casa té annexats altres coberts, lleugers i de construcció molt recent, a nord i ponent, els quals s'utilitzen com a paller i per d'altres usos de treball. No gaire lluny s'ha construït un barracó de fusta també per a usos de treball. En conjunt, can Jan és una construcció de tipologia tradicional molt austera i sense elements d'especial interès. Es troba situada en un petit pla format per una de les terrasses del torrent de Marà.

Història

Antigament era anomenat mas March i a partir del segle XVII mas Estarrós. L'any 1514 fou concedida la carta precària d'una propietat anomenada "lo bosch del mas March" a Pacià Oliva, pagès de Monistrol de Montserrat. Pacià Oliva era propietari del mas, que tenia un casal i terres amb vinya, prats, boscs... i estava situat al costat de la riera de Marà, antigament anomenada de "Cellent". Va deixar-lo en testament a la seva filla Magdalena Oliva, casada amb Francesc Buada. Aleshores ja era una partida de terra força parcel·lada, amb diferents pagesos que hi tenien possessions. Els successors del mas foren Antoni Buada (que testà el 1646), Maria Pons (néta de l'anterior i muller de Macià Vilomara). Aquesta traspasa la propietat el 1655 a Maria Buades, muller de Joan Llobet, conegut amb l'àlies d'Estarrós. Al segle XVIII les terres del mas estaven en mans de diferents propietaris. Jacint Puig, capellà, va comprar el 1728 la peça de terra al marquès de Castellbell. D'aquest passà al seu germà, el qual la va vendre el 1745 a Joan Moliner, que va edificar-hi una casa. En una declaració del 1759 especifica que "está construïda y edificada novament una caseta no del tot acabada" en la qual hi havien de viure ell o el seu masover. Cal deduir que la casa primitiva s'havia perdut i aquesta edificació de mitjan segle XVIII és la que actualment podem veure. Durant el segle XIX i també al XX s'hi han fet algunes reformes, tot i que lleus.

Bibliografia

AA.DD. (2006). Catàleg de masies i cases rurals susceptibles de recuperació o preservació. Ajuntament de Vacarisses; Associació Catalana de Municipis i Comarques; SART-FEC, Universitat de Vic, fitxa. 25
VALLS i PUEYO, Joan (1996). "L'Estarrós o l'antic bosc del mas March", Balcó de Vacarisses, núm. 332 (abril)

